

Glavni razlog zašto državne vlasti nadziru i izdaju bankama dozvole za rad je mogućnost odobravanja kredita komitentima. Od banaka se očekuje da podupiru lokalne zajednice adekvatnom ponudom kredita za sve zakonite poslovne i potrošačke financijske potrebe te da razumno vrednuju kredite u skladu s konkurentno određenim kamatnim stopama. Uistinu, odobravanje kredita je glavna ekonomska funkcija banaka – financiranje potrošnje i investicijske potrošnje poslovnih subjekata, pojedinaca i jedinica vlade. Kvalitet kojom neka banka obavlja svoju funkciju posuđivanja sredstava u velikoj mjeri utječe na ekonomsko stanje u njenoj regiji, budući da bankarski krediti potpomažu povećanje broja novih poslovnih poduhvata i broja radnih mjesta u djelokrugu rada te banke te promovišu ekonomsku vitalnost. Osim toga, izgleda da krediti banaka često tržištu prenose pozitivne informacije o kreditnom kvalitetu zajmoprimca, omogućavajući zajmoprimcu dobijanje većeg broja i možda nešto jeftinijih sredstava iz ostalih izvora.

Za većinu banaka, krediti čine polovinu ili više od njihove ukupne aktive, te oko 1/2 do 2/3 njihovih prihoda. Osim toga, rizik u bankarstvu ima tendenciju koncentracije i kreditnom portfelju. Kada banka zapadne u ozbiljne financijske poteškoće, problemi obične krenu od kredita koji se ne mogu naplatiti zbog lošeg upravljanja, nezakonitih manipulaciji kreditima, loših politika kreditiranja ili zbog neočekivanog ekonomskog preokreta. Tada nije čudo da kada se kontrolori pojave u banci prvo obave temeljit pregled kreditnog portfelja banke. Obično to obuhvata detaljnu analizu dokumentacije i kolaterala najveće kredite, pregled uzoraka manjih kredita i procjenu kreditne politike banke, kako bi bili sigurni da je ispravna i oprezna u pogledu zaštite javnih sredstava.